

Stellingen behorende bij het proefschrift

Joseph Priestley, Grammarian: Late Modern English normativism and usage in a sociohistorical context

van Robin Straaijer

- I. De democraat Joseph Priestley bedreef een republikeinse vorm van descriptivisme.
- II. Priestleys brieven waren interactief, ondanks de claim van Biber¹ dat achttiende-eeuwse brieven voornamelijk uiteenzettend, beschrijvend of betogend waren.
- III. Priestley dupliceerde opmerkingen in meerdere brieven naar verschillende geadresseerden om de overdracht van de inhoud van zijn brieven te verzekeren.
- IV. Alle grammatica's zijn prescriptief.
- V. Digitalisering van origineel bronnenmateriaal is van vitaal belang voor de sociohistorische taalkunde.
- VI. Historische taalkunde is sociohistorische taalkunde.
- VII. Corpuslinguïstiek wordt voornamelijk slechts gebruikt als methode binnen andere disciplines, maar is in feite een discipline op zich.
- VIII. Het gebruik van origineel bronnenmateriaal betekent soms het opnieuw uitvinden van het wiel met betrekking tot eerder gepubliceerde vindingen.
- IX. Hoe later in het leven van een bekend persoon men kijkt, hoe meer overgeleverde brieven er per levensjaar van deze persoon te vinden zullen zijn.
- X. Dat onderzoek aan geschreven bronnen primair alleen iets zegt over geschreven taalgebruik is geen triviale opmerking.
- XI. Hypertext is een betere vorm voor een proefschrift dan 'gewone' tekst.
- XII. Zoals taalwetenschap zich niet beperkt tot tekstwetenschap, beperkt het gebruik van ICT in de taalwetenschap zich niet tot tekstverwerking.

¹ Biber, Douglas (2000) 'Dimensions of variation among 18th-century speech-based and written registers'. In Hans-Jürgen Diller & Manfred Görlach (eds.) *Text Types and the History of English*. Heidelberg: Winter. pp. 125, 198, 210.